

*Objekterne ophører med at flytte sig
for blikket. Det er en standsning.
Også et raseri, der river kroppen
med sig. Og billedet kender ikke
sin plads. Man behøver blot at komme
hertil. At frygte ankomsten, forløbet.
Claude Royet-Journoud.*

Herfra ser det hele anderledes ud.
Og herfra. Men uanset hvorfra det ses
er det fastholdt i et ubønhørligt greb.

Enhver bevægelse er umulig. Kroppens
bevægelse. Kroppen er ufravigelig
og endelig som det billede der fastholder
bevægelsen.

Men også som en gade der vil fortsætte
udover sit hjørne. Som en mur
der ikke vil være mur, netop her.
Som en horisont der pludselig
bliver farlig, brutal. En horisont
der kløver jorden.

En sådan kraft i viljen
at billedet presses til det yderste.
Et sekund mere, og det splintres.

John Bang Jensen